

JUNI 1960 HÄFTE 6

Social- medicinsk tidskrift

TRETTIOSJUNDE ÅRGÅNGEN

Medicinsk upplysning i Radio och TV?

Sveriges Radio har nyligen låtit meddela att organisationen av ljudradians sändningar är föremål för omarbetning och att fördelningen av programmen på de båda kanalerna P1 och P2 kommer att förändras i enlighet med en plan som först nu kan realiseras. Det har visat sig att även P2-programmen kommer att kunna bli ungefär lika spridda som tidigare P1. Program 1 skall i huvudsak svara för den lättare underhållningen inom tal-, musik- och teaterområdet medan program 2 skall tillgodose behovet av mera kvalificerade sändningar inom skilda kulturområden.

Utan tvivel innebär denna rationalisering en välkommen förändring. Först därigenom torde det bli möjligt att genomföra förbättring av servicen. Den hittillsvarande blandningen av olika program på de två kanalerna har varit irriterande, övergångarna från lätt till seriöst alltför abrupta och möjligheten att bedöma hela verksamheten ur kvalitativ synpunkt därigenom osäker. Kritik och klagomål har kanske fått större svängrum än vad som varit befogat.

Sveriges Radio synes huvudsakligen ha funnit sin uppgift vara att som journalistisk jätte-

koncern sprida nyheter, snabb och ytlig underhållning samt distribution av teater, debatter och sakliga föredrag, gärna av vetenskapligt avancerad eller sensationell natur. Den roll som både ljudradion och televisionen borde kunnat spela i och för en mer elementär information och upplysning har antingen blivit av flyktig och tillfällig karaktär eller ock tagit formen av alltför komplicerade framställningar, vilkas innebörd allmänheten knappast kunnat fatta. Trots att elementär undervisning och handledning inom hälso- och sjukvårdsområdet skulle ligga särskilt väl till för de nya kommunikationsmedlen, bl. a. eftersom de når fram till alla dem som bäst behöver den, har man endast sett få exempel på väl uppbyggda program av detta slag. Under sista halvseket har behovet av grundläggande folkupplysning inom hälso- och sjukvårdsområdet någorlunda tillgodosetts genom kurser av röda kors- och samaritföreningar samt i studiecirkelar. Denna verksamhet har tidigare mött ett betydande intresse hos den ambitiösa men begränsade publik som brukar delta i kurser och åhöra föreläsningar. Förekomsten av radio-TV med dess stora attraktivitet gör, att allmänhetens deltagande i sådana

kurser icke längre kan påräknas i tillnärmelsevis samma utsträckning som tidigare. Radio och television bör därför gå in för att tillhandahålla en fortlöpande hälso- och sjukvårdsinformation som vi annars går förlustig. Hela den stora organisatoriska apparat som med hjälp av sjuksköterskor, läkare, samariter, instruktörer och lärare tidigare måst uppåddas för att få till stånd behövlig upplysning kan till största delen ersättas av ett begränsat antal förstklassiga krafter i central radio- och TV-service. Uppenbart är att en sådan verksamhet kan bedrivas med den allra bästa sakkunskap och under attraktiva och trivsamma former. Det är att hoppas att den programgivning som nu annonseras skall ge Sveriges Radio bättre möjligheter än förut att tillgodose behovet av upplysning inom ett område där okunnighet och vidskepelse alltjämt har en utbredning, vars vidd och djup är större än som merendels förmodas.

Riksdagen

har beslutat i enlighet med framlagd proposition att sammansättningen av specialistutbildningen för läkare härnäst skall fastställas av Kungl. Maj:t. Därigenom har läkarnas egen förvaltning av uppgiften berövats dem trots att de skött den utan anmärkning och velat fortsätta därmed. I de sjukas intresse har endast legat att obefogad annonsering av specialitet i framtiden förhindras. Beträffande de konsekvenser av den nya lagen, som vi i en redaktionell artikel i föregående nummer befarat ifråga om ökad läkarimmigration, företog sig doktor Elisabet Sjövall att i riksdagen gå vid sidan om en objektiv diskussion till förmån för en tendentiös och kamouflerande politisk utläggning. Den behöver här endast tillbakavisas som sakligt felaktig och obefogad.

Anders Otterland

A SOCIOMEDICAL STUDY OF THE MORTALITY IN MERCHANT SEAFARERS

*Analysis of Deaths in the Population of
Active Seafarers registered in Sweden
1945—1954*

Dödsorsakerna hos sjöfolk jämförs med normalförhållandena inom motsvarande svenska åldersgrupper. Författaren har utfört ett pionjärbete av största intresse för alla inom yrkesmedicin och sjöfart.

Hos bokhandlarna. Pris 30:—

SCANDINAVIAN UNIVERSITY BOOKS

AKADEMIFÖRLAGET — GUMPERTS

PSYKOTERAPIENS GRUNDER

av med. doktor Hans Hartelius

Praktisk handledning

PRIS KR. 5:—

Kan rekvideras
från
redaktionen
eller beställas hos
bokhandlare

SOCIALMEDICINSK TIDSKRIFT

Villagatan 5, Stockholm Ö

Tel. 23 00 50, Postgiro 1179